

En Dik Acılı Üçgen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mart 2019

Mavi bir ırmak dilleniıyor:
Fotokopi hayatların kayıt dışı sersemliğinde
Lav edilmiş umutlara sunulası taziye:
Kâh ömrün çitası
Kırık bir niyazın dilinde örtülü
Kalmışlığın nüansı, sevi dilinde
Bir aykırılık başı bağlanmış cürüm
Menfi gölgenin hışmına uğrayıp
Hincını aldığı ölümlü iksir.

Şah damarımdan yakın bir kelimada
Bir olduğum atlas yorgan
İlahi Gücün mahiyetine sığınılasi o güzergâh
Kem gözlerden alıp da nasibimi
Övünç misali her acı gibi
Şehrin doğasında saklı sırlar
Sure tadında huzurun gölgesine sığındığım
En dik acılı üçgen:
Ben, sen ve özlem.

Tabusu şehrin; kıyamete dönük yüzünde
Şer yüklü gizemin de tetiklediği hasreti
Boca ettiğim bir manivela
Aşkın kıyama durduğu
Elem'in gözünde koyu bir çehre:
Ne insana dair ne de insandan uzak
Hayatın kopan feryadı
Huyuna suyuna âşık bir imge
Ördüğüm şiirde varsa yoksa yalnızlığın tapusu
Gölgelerin gücünde mi saklı kayıp tınası hidayetin?

Bir göğe dokunduğum bir de aşkın
Rahmetine sokulduğum iksiri hazanın
Mevsim özürlü bir bakışta
Sunmuşken yüreğin fermanını.

Belki koyu bir mavi tutsağı olduğum miladın
Devindiđi dalgalar
Ŗir niyetine tarafınca savrulduđum
AŖkın yetim ellerinde.

Tapınağım kadar yalnızlığıma
Sus pus gözlerle bakarken
Acı niyetine bir içimlik Ŗarkılarda
Hüzün balyaları eŖlik eder dizelerime.